

[Fuglsang.]

til det dødsensfarlige spil, som general Mac Arthur i disse dage spiller i Korea. Når man iagttaget denne generals egenmægtige optræden nu og under hele Koreakrigen, der så ganske afgjort mere ligner en fascistisk diktators spil end forsvar for demokratiet — hvad det angives at være —, er det intet under, at almindelige mennesker forfærdes, og at selv politikere, der ellers følger USA i tykt og tyndt, føler sig forurologet. Der kan ikke for noget tænkende menneske være tvivl om, at MacArthur gennem sin optræden bevidst stræber efter at udvide den nuværende krig.

Man vil huske, hvorledes der i sin tid blev givet Kina løfte om, at de såkaldte FN-tropper ikke ville overskride den 38. breddegrad, men MacArthur gjorde det. Man vil huske Englands løfte om, at Kinas grænse i Manshuriet ikke ville blive krænket, men MacArthur gjorde det gang på gang. Og man vil huske glæden i fredags over de åbenbare tegn på en fredelig løsning, der udtrykkes både i Kinas og Englands holdning, men som MacArthur så brat har tilintetgjort ved sin „hjem til jul“-offensiv. Dertil kommer det tragisk-komiske, at da det viser sig, at de på den anden side fronten — ganske i strid med, hvad MacArthur åbenbart havde tænkt sig — også skyder, iler han til De Forenede Nationer og kræver af sikkerhedsrådet fuldmagt til at føre krigen ind i Kina.

Dette rejser ganske klart og konkret det spørgsmål: Vil den danske regering tage konsekvenserne af denne særdeles tydelige anskuelsesundervisning? Vil man tage konsekvenserne og endnu i sidste øjeblik trække vort land ud af et spil, hvor vi blot kan blive en brik i bl. a. en mand som MacArthurs hænder? Eller vil man fortsat følge en kurs, der ikke alene undergraver vort lands økonomi gennem oprustning, men som kan føre til, at vore unge mænds liv gives i hænderne på en mand, hvis, som det synes, i sandhed gamle øjne fryder sig ved synet af lig, ganske uanset, synes det, om disse lig er lig af kommunister eller af egne allierede eller egne landsmænd.

Derfor vil jeg gerne herfra spørge den fungerende udenrigsminister, den højtærede statsminister, om, hvad regeringen agter at gøre, om den agter at give den danske delegation ved FN instruks om at tage afstand fra MacArthurs og USAs farlige linie og i stedet for støtte ethvert forslag, der kan bidrage til en fredelig løsning af Koreakonflikten, og jeg spørger, om regeringen agter at kræve, at Skandinavien repræsenteret i

sikkerhedsrådet optræder i overensstemmelse hermed?

Chr. Christiansen: Jeg ville gerne her henlede såvel den højtærede forsvarsministers som den højtærede trafikministers opmærksomhed på en ganske lille sag, som dog har den allerstørste betydning for fiskerne i Frederikshavn. Det drejer sig om redningsstationen „Hjælperen“s flytning. Den ligger i øjeblikket i det, man i Frederikshavn kalder Fiskeklyngen, og det var tanken at flytte den til et bedre egnet areal i selve Frederikshavns havn. Egentlig har jeg haft grund til at tro, at sagen var i orden, og at flytningen forlængst kunne have fundet sted, men for kort tid siden blev det mig meddelt, at sagen af en eller anden uopklaret grund var blevet standset, til stor fortrydelse for fiskerne i Frederikshavn. For et par måneder siden blev det meddelt mig, at de nødvendige forhandlinger mellem de interesserede parter var ført til ende med enighed fra alle sider, og at finansudvalget den 26. maj havde bevilget de nødvendige midler til redningsstationens flytning. Det er også oplyst overfor mig, at forholdene på stedet er undersøgt af den tidligere forsvarsminister og den tidligere minister for offentlige arbejder, og at der var enighed mellem dem om, at der på nordmolen i Frederikshavns havn blev indrettet en bedding til søsætning og ophaling af den redningsbåd, der her er tale om. Alligevel er der altså intet sket i sagen. Jeg vil gerne oplyse, at redningsstationen i Frederikshavn opretholdes med meget betydelig støtte fra fiskernes side. Såvidt mig bekendt betales der ikke honorarer, hverken til bådsformand eller mandskab, og ved den nu påtænkte redningsstations flytning har fiskerne givet tilsagn om selv at skaffe en bedre båd end den, man hidtil har rådet over. Der er således her i høj grad tale om, at staten skal yde hjælp til selvhjælp. De frederikshavnske fiskere lægger megen vægt på, at deres redningsstation er i orden. Farvandene omkring Frederikshavn er fyldt med talrige stenskar og grunde, som kan være til betydelig risiko for de fiskere, der færdes i netop dette farvand, og det har desværre ofte vist sig at være af den allerstørste betydning på denne plads at have en redningsstation, som er i stand til hurtigt at kunne aktionere.

Jeg ser af nogle bladmeddelelser i oktober måned, at den tidligere forsvarsminister har udtalt — hvis jeg må have lov til et kort citat — :

„Selvfølgelig burde arbejdet have været